

ŠORFŮV LEXIKON KURIOZIT

VYBRANÉ ZAJÍMAVOSTI Z PERIODIK A KNIH ZEJMÉNA AMERICKÉ PROVENIENCE LET MINULÝCH.

Ročník 1.

MAGNOLIA, ÚNOR 2024

Číslo III.

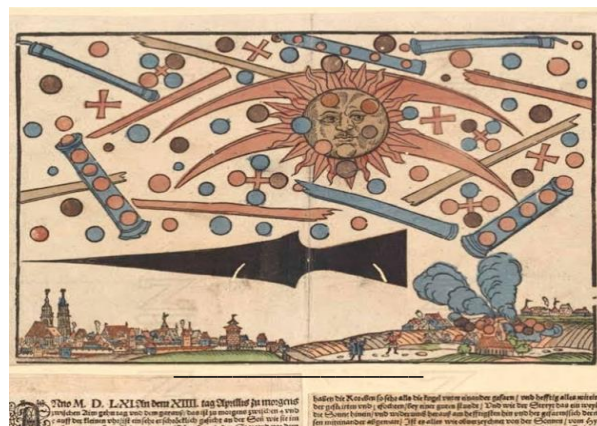
MOŘSKÝ HAD

V zimě, leta páně, 1893 narazil parník Umfuli na něco, co vypadalo jako mořský had. Kapitán lodi se rozhodl tento neobvyklý úkaz pronásledovat. Byl klidný slunečný den a Umfuli plul asi třicet mil od pobřeží západní Afriky, když se tento had náhle vynořil asi čtyři sta metrů po pravoboku. Ve vodě byly vidět tři mohutné hrby s hlavou a krkem tohoto tvora, které byly asi 5 metrů nad hladinou. Kapitán Cringle nařídil kormidelníkovi, aby se otočil a pokusil se tvora sledovat. Parník Umfuli se vydal pronásledovat tuto příšeru asi dvacet minut a to rychlostí čtrnácti uzlů a přesto nebyl schopen držet krok. Cringle poté podal podrobnou zprávu Námořní Admiralitě. O mnoho let později, v roce 1929, řekl kapitán Cringle kapitánu Ruppertu Gouldovi, průkopníkovi lovců příšer: "Byl jsem kvůli té věci tak zesměšňován, že jsem si mnohokrát přál, aby tu mořskou příšeru viděl někdo jiný než já. Říkali mi, že to byla šňůra svinuch, že to byl ostrov z chaluh a nevím, co ještě kromě toho. Ale jestli se ostrov může pohybovat rychlostí čtrnácti uzlů nebo jestli řetěz svinuch může stát 5 metrů nad vodou, pak se vzdávám." (*Strange Creatures from Time and Space*, John A. Keel, vydáno 1970)

VELMI DĚSIVÁ PODÍVANÁ

Ráno 14. dubna 1561 za svítání se na obloze odehrálo podivné představení, které v Norimberku a okolí zanechalo mnoho lidí v úžas. Tato událost byla popsána archiváři té doby. Při tomto úkazu se se na obloze uprostřed vycházejícího Slunce objevily dva krvavě rudé půlkruhové oblouky, podobné Měsíci v poslední fázi. Samotné Slunce bylo pak poseté ze všech stran kulatými objekty barvy krve, z části matné a z části černé železité barvy. Stejně objekty ve velikém počtu pak byly vidět po obou stranách Slunce. Mezi těmito koulemi bylo poté možno spatřit hned několik krvavě červených křížů, mezi nimiž byly krvavě červené pruhy, které se mezi sebou

prolínaly. Uvnitř těchto pruhů byly tři, ale i více těchto koulí. Ty všechny se mezi sebou začaly práť, takže ty kulaté objekty, které byly nejprve na Slunci, vyletěly k těm, které stály po obou stranách, načež koule stojící mimo Slunce, v malých a velkých pruzích, vyletěly zase směrem ke Slunci. Kromě toho všechny tyto koule létaly mezi sebou sem a tam a zuřivě spolu bojovaly více než hodinu. A když byla celá tato pozoruhodná manifestace nejintenzivnější, všechny koule spadly z oblohy dolů na zem, jako ohnivé, kde se rozplynuly v ohromný dým. Po tomto neuvěřitelném představení se na obloze objevilo něco, co připomínalo dlouhé černé kopí. Užaslí lidé měli určitě v Norimberku o čem hovořit po dlouhou dobu. (*Jason Brashears, Archaix 2024*)

Dřevotisk Samuela Coccia o nebeském úkazu nad Norimberkem z roku 1561

PRAVĚKÁ PŘÍŠERA

V Culmoutu byl právě učiněn objev velikého vědeckého významu. Několik mužů, kteří pracovali na ražbě tunelu pro spojení železnic v Saint Dizier a Nancy, pomocí střelného prachu vylomilo obrovský kamenný blok. Když ho začali rozbíjet, tak náhle spatřili, jak z jedné dutiny vystupuje živá bytost obludné podoby. Tento tvor, který patří do třídy živočichů dosud považovaných za vyhynulé, má velmi dlouhý krk a ústa plná ostrých zubů. Stojí na

čtyřech dlouhých nohách, které jsou spojeny dvěma blánami, nepochybně určenými k tomu, aby zvíře udržely ve vzduchu. Na konci každé nohy jsou zakřivené drápy. Celkově se podobá netopýrovi, liší se pouze rozměry, ty odpovídají velikosti velké husy. Blanité křídla měří v roztaženém stavu od špičky ke špičce tři metry a dvacet dva centimetrů. Barva tohoto tvora je černá, kůže je holá, tlustá a mastná. Vnitřnosti obsahovaly pouze bezbarvou tekutinu podobnou čiré vodě. Když se tato obluda dostala na světlo, projevila jisté známky života tím, že zatřásla křídly, ale brzy vydala chraplavý výkřik a zdechla. Tento podivný tvor, defakto živá fosilie, byl převezen do Gray, kde ho jeden přírodovědec dobře obeznámený se studiem paleontologie okamžitě rozpoznal jako příslušníka rodu *Pterodactyl Anas*. Mnoho fosilních pozůstatků tohoto zvířete bylo v minulosti nalezeno mezi vrstvami, které geologové označili jako Lias. Hornina, v níž bylo toto monstrum objeveno, patří právě do tohoto útvaru, jehož deposity jsou tak staré, že je geologové datují na více než milion let zpět. Dutina, v níž bylo zvíře uloženo, tvoří přesný odlitek jeho těla, což svědčí o tom, že bylo zcela obaleno sedimentárními usazeninami. (*Illustrated London News*, vydáno 1856)

GUMOVÝ JEŠTĚŘ

V roce 1857 byl velikým požárem zničen hotel ve městě Perry ve státě New York. Při hašení požárů byl dobrovolnými hasiči na půdě hotelu nalezen obrovský gumový ještěr. A. B. Walker, majitel hotelu, nečekal, až se dav rozzuří, a narychlo odjel do Kanady. O dva roky dříve měl ten samý A. B. Walker geniální nápad jak udělat z Perry turistickou atrakci. Navrhl vytvořit mořského ještěra na Silver Lake. Přesvědčil své přátele, aby společně postavili ještěra, který byl asi šedesát metrů dlouhý a pokrytý nepromokavým plátnem. Ještěr byl vyroben ve staré Chapinově koželužně, která se nacházela ve výpustní roklí. Po dokončení byl potopen asi v 6 metrech vody. Celá konstrukce byla tak realistická, že konstruktérům běhal mráz po zádech. Vzduchové měchy, které hnaly vzduch do konstrukce umožnily přišere být na hladině nebo pod vodou. Celá operace byla zahájena 13. července 1855, kdy se v blízkosti ukrytého ještěra objevil rybářský člun plný mužů. Po několika týdnech úspěchu s ještěrem a zvýšeného obchodu ve městě jim začalo být jasné, že jim bude pěkně horko, pokud se na gumového ještěra přijde. V několika případech měli hodně na mále a pouze

zázrakem se na celý podvod nepřišlo. Nakonec, po jednom z těchto těsných úniků, bylo rozhodnuto, že mořský ještěr splnil svůj účel pro který byl postaven, a musí tak zmizet z jezera. Tudíž byl z vody vytažen a uložen na půdě hotelu. (*Illustrated London News*, vydáno 1856)

PŘISTÁNÍ ĎÁBLA

Tato nevysvětlitelná událost se stala hluboce věřícímu člověku. Ten si byl jistý, že se mu zjevila obrovská bytost v podobě samotného Satana, který před ním přistál. Okamžitě si vzpomněl na své biblické učení a zamumlal: "Drž se za mnou, Satane!" a otočil se k bytosti zády. Když se otočil, všiml si, že se z nebe snáší jiný disk, který se nad ním vznášel, jako by ho chtěl před tou bytostí chránit. Vzápětí tento člověk uslyšel hlasy vycházející z tohoto objektu, které citovaly biblické texty. Satanské stvoření se jevilo jako nepřátelské, ale ty hlasy ho odradily od jakýchkoliv činů, téměř jako by na něj měly odstrašující účinek. Tato bytost se pak z místa vznesla do oblohy a vytratila. Tomu člověku se podařilo tento letící objekt pronásledovat až k místu, kde zase přistál. Načež si všiml, že ta bytost zanechala stopy podobné stopám kopyt a také, že prošla plotem z osnatého drátu, který zůstal rozpálený a přerušovaný, jako by ho někdo propálil svářečským hořákem. (*Daily Star, Lincoln, Nebraska* vydáno 1922)

PRODUKT DOBY

*Přesun žulového bloku 30 voly.
Rockport, Massachusetts circa 1870*

Úrůvky volně přeložil a připravil: Filip Šorf, bibliofil a antikvarista, toho času žijící v Magnolii.